

Να τελειώσει το μαστίγωμα

Του Αλέξη Παπαχελά

Επειδή τα πράγματα έχουν φτάσει σε ένα οριακό σημείο, νομίζω ότι έχει έλθει η ώρα και οι εταίροι και δανειστές μας να κοιταχθούν λίγο στον καθρέφτη. Εμείς το κάναμε, σε ένα βαθμό, ως κοινωνία και το ώριμο κομμάτι του ελληνικού λαού έχει αναγνωρίσει τα λάθη, την κακοδιαχείριση, τη σπατάλη και τη διαφθορά. Αυτομαστιγώθηκαμε για όλα αυτά και βεβαίως μαστιγώθηκαμε επαρκώς.

Όλοι συμφωνούν πλέον με

τις διαπιστώσεις του ωμά ειλικρινούς κ. Ζαν - Κλοντ Γιουνκέρ πως η Γερμανία επέδειξε μια τιμωρητική στάση έναντι της Ελλάδος, η οποία εκφράστηκε με την εμπλοκή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τα αρχικώς ακριβά επιτόκια του πρώτου Μνημονίου.

Το έχουμε όμως ξαναπεί και δεν πρέπει να ξεχνάμε και τα λάθη για τα οποία δεν μπορούμε εμείς να έχουμε «διοικησία». Ας πάρουμε το φαινόμενο της διαφθοράς. Το ταγκό

χρειάζεται πάντοτε δύο και το ταγκό της ελληνικής διαπλοκής και διαφθοράς είχε πάντοτε στον ρόλο του ενός παρτενέρ γερμανικές ή γαλλικές

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

εταιρείες, που πλήρωναν για να πάρουν μεγάλες δουλειές στην Ελλάδα. Ας πάρουμε τον ρόλο των Βρυξελλών. Πού ήταν ο κ. Αλμούνια και οι υπόλοιποι αξιωματούχοι, οι οποίοι

σιωπούσαν όταν έβλεπαν ότι η Ελλάδα θα «στουκάρει» το 2010; Γιατί τότε δεν μιλούσαν ανοικτά και παρίσταναν αργότερα τους σοκαρισμένους;

Ας πάρουμε τις ευρωπαϊκές τράπεζες και τους οίκους αξιολόγησης. Πώς έπεσαν τόσο έξω, όταν οι μεν αξιολογούσαν θριαμβευτικά τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και

οι δε δάνειζαν την Ελληνική Δημοκρατία όσο τους έπαιρνε; Θα μου πείτε, περσινά ξινά σταφύλια. Ενδεχομένως. Οι ευρωπαϊκές τράπεζες οχυρώθηκαν όμως πίσω από ένα τείχος προστασίας, οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι πίσω από την ασφάλεια μιας ισχυρής γραφειοκρατίας και εμείς μείναμε με τον λογαριασμό.

Όλα αυτά δεν γράφονται για να προσχωρήσουμε στο «δεν πληρώνω». Θα ήταν καταστροφικό και θα οδηγούσε τη

χώρα σε μια βαθιά και χωρίς επιστροφή κρίση. Χρειάζεται, όμως, ένα reset, μια αλλαγή «συμβολαίου» για να βγούμε από την κρίση. Οι εταίροι και δανειστές οφείλουν να δώσουν μια πιο σαφή και θετική προοπτική στη χώρα, υπό τον όρο ότι εμείς θα αναλάβουμε να τακτοποιήσουμε τα του οίκου μας. Το μαστίγωμα κάπου εδώ πρέπει να τελειώσει, αν θέλουν η Ελλάδα να σταθεί όρθια και να τηρήσει και τις υποχρεώσεις της.

Η ΑΥΓΗ

Τα μεταξωτά προικιά

Κυρίτσης Γιώργος

Για κάποιον λόγο, ο οποίος δεν είναι δύσκολο να εξηγηθεί, παρ' ότι είναι βλακώδης, τα χρήματα, ενώ δεν κάνουν καμία εντύπωση, ούτε επερωτώνται όταν τα κατέχουν «αυτοί που πρέπει να τα κατέχουν», δηλαδή οι πλούσιοι και οι κυβερνώντες, όταν βρεθούν σε «λάθος τσέπη», σε κάποιον αριστερό παραδείγματος χάριν, αμέσως αρχίζουν τα σχόλια. Όλοι θυμόμαστε «το κότσο του Φλωράκη», τον ζάμπλουτο Μίκη Θεοδωράκη, τον πλούσιο Αλαβάνο, το εκατομμύριο του Τσουκαλά τώρα. Τα χρήματα τα οποία βρίσκονται εις χείρας δεξιών είναι χρήματα ιερά. Ακόμη και όταν είναι παράνομα. Το παράδειγμα της λίστας Λαγκάρντ, στην οποία αναπαύονται ανενόχλητα τα χρήματα μελών της κυβέρνησης και της Ν.Δ., είναι απολύτως εύγλωττο, όπως επίσης ενδεικτική του χειρισμού ήταν η τοποθέτηση στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής προσωπών το επίθετο των οποίων φιγουράρει στη λίστα. Ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Αντιθέτως, όταν πρόκειται για αριστερούς, όσο νόμιμα και να είναι τα χρήμα-

τά τους, αντιμετωπίζονται πάντα ως λαμόγια και υποκριτές. Αυτό έχει να κάνει με την ηθελμημένη σύγχυση, την οποία οργανώνει το αστικό στρατόπεδο και η οποία θέλει τους αριστερούς όχι ως αυτούς που επαγγέλλονται την αλλαγή του κοινωνικού μοντέλου υπέρ των σημερινών φτωχών, αλλά ως φτωχούς τους ίδιους. Αν ισχύουν αυτά τα στερεότυπα, αν δηλαδή οι αριστεροί που έχουν χρήματα είναι προβληματικοί («χρήσιμους πλιθιούς» θα τους έλεγε ο Λένιν), τότε οι φτωχοί που ψηφίζουν Δεξιά είναι δύο φορές προβληματικοί, παρ' ότι ο Β.Ι. απέφυγε τον πειρασμό να τους χαρακτηρίσει «άχρηστους πλιθιούς». Δεν θα ήταν πολύ πιο λογικό, τις ημέρες που βγαίνουν τα πόθεν έσχες, να ασχοληθεί κανείς με το πού βρήκαν τα λεφτά και τα σπίτια οι κατ'επάγγελμα πολιτικοί, τα λεγόμενα τζάκια; Τυχαίο παράδειγμα: Πες ότι σε λένε Μιλτιάδη και έχεις 50-60 σπίτια στο πόθεν έσχες. Έστω ότι είσαι σε μία ηλικία στην οποία δεν έχεις προφτάσει να σταδιοδρομήσεις στον ιδιωτικό τομέα και να τα κονομήσεις, αφού η πατρίδα ζήτησε

να αφιερωθείς στον δημόσιο βίο από την τρυφερή ηλικία των είκοσι κάτι, τριάντα. Πού τα βρήκες τα ακίνητα; Τα βρήκες από τον πατέρα σου; Αν ο πατέρας σου όμως ήταν και αυτός επί πενήντα χρόνια βουλευτής και υπουργός, λογικά δεν θα έχει κάνει περιουσία, διότι, ως γνωστόν, τα έξοδα επανεκλογής είναι πολλά, περιθώριο επαγγελματικής δραστηριότητας δεν έχεις, οπότε λογικά πρέπει να είσαι φτωχός πατέρας με φτωχό γιο που θυσιάζονται στον πολιτικό στίβο για να υπερτηθούν την πατρίδα. Μπορεί όμως τα λεφτά να τα έχεις από τη μαμά σου, η οποία είναι κόρη οικογένειας βιομηχάνων. Εάν όμως η εν λόγω οικογένεια βιομηχάνων την έχει φαλκήρει πέντε-έξι φορές την επιχείρηση και κάθε φορά έτρεχε το κράτος να τη στηρίξει, πάλι δεν είναι λογικό να σου έχουν περισσέψει καμιά πενήντα σπίτια. Άρα, πού τα βρήκες, ρε Μιλτιάδη, τα 50 σπίτια, που λες κιάλας στον κόσμο να πουλήσει το ένα και μοναδικό του σπίτι για να πληρώσει τους φόρους του;

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Η Ιρλανδία εκτός «μνημονίου»...

Την ίδια ώρα που η Ιρλανδία βγαίνει από το «μνημόνιο», το μέσο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών είχε μειωθεί κατά 14% την περίοδο 2008-2012, σύμφωνα με έκθεση της Γιούροστατ, και το 33% των νοικοκυριών ζει κάτω από τα επίσημα όρια της φτώχειας. Για την περίοδο 2011-2014, η κυβέρνηση της Ιρλανδίας προώθησε μέτρα συνολικού ύψους 15 δισ. ευρώ. Τα μέτρα ήταν: Μείωση του βασικού μισθού, μειώσεις των συντάξεων, περικοπές 2,8 δισ. ευρώ στην Κοινωνική Ασφάλιση, περικοπές 25.000 θέσεων εργασίας στο Δημόσιο, δραστηκή μείωση των δαπανών σε Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια (μείωσε τις δημόσιες δαπάνες κατά 7 δισ.), αυξήσεις της φορολογίας του εισοδήματος της τάξης των 1,9 δισ. ευρώ, επιβολή φόρου στα ακίνητα. Αλλά και το Γενάρη του 2013, στο όνομα της αναδιάρθρωσης του χρέους, επέβαλε και πρόσθετα μέτρα όπως: νέες περικοπές 1 δισ. ευρώ σε μισθούς και συντάξεις του Δημοσίου για την περίοδο 2013-2015. Αύξηση του ΦΠΑ στο 23%, φόρο «τοπικών υπηρεσιών» (θα τον εφαρμόζουν τα τοπικά κρατικά όργανα), νέες περικοπές δημόσιων δαπανών, νέο φόρο για τα ακίνητα. Μόνο η φορολογία του κεφαλαίου παραμένει αμετάβλητη πάνω από μία δεκαετία και είναι στο 12,5%.

Τσουκαλάς

Δημήτρης Δανίκας

Η προπαγάνδα των κυβερνητικών παραγών πάει σύννεφο. Το άσπρο μαύρο και το μαύρο άσπρο. Ετσι αποπροσανατολίζουν. Ετσι το πταίσμα γίνεται κακούργημα και το κακούργημα πταίσμα. Κι έτσι απενοχοποιούνται οι κατά συρροήν «δολοφόνοι» και ενοχοποιούνται τα κλεφτρόνια. Όπως με τα ναρκωτικά. Μπουζουριάζουμε τους χρήστες και τα κάνουμε πλακάκια με τους μεγάλεμπορους και λερχίτες. Παράδειγμα καραμπινάτο η περίπτωση του ενός εκατομμυρίου ευρος που έβαλε στην τσέπη του ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, Δημήτρης Τσουκαλάς. Όπου η είδηση πλασαρίστηκε εντελώς παραπλανητικά. Η παραχάραξη ακολούθησε την γνωστή συνταγή. Λέμε την μισή αλήθεια για να μεταδώσουμε ένα μεγάλο ψέμα. Ως εξής: Πρώτο λοιπόν. Ο Τσουκαλάς λέει ήταν στέλεχος τράπεζας. Ναι ήταν. Όχι όμως

ελληνικής. Ήταν της ABN-AMRO Ολλανδικών συμφερόντων. Μεγάλη η διαφορά.

Δεύτερο λοιπόν. Το ένα εκατομμύριο το εισέπραξε το 2010 από συμβόλαιο που είχε συνάψει με την ασφαλιστική Generali. Τουτέστιν όλα έγιναν νόμιμα και κανονικά. Με διαφάνεια. Μέσα στα πλαίσια του συστήματος που λειτουργούμε και που ως κόρη οφθαλμού συντηρούμε.

Τρίτο λοιπόν. Το ίδιο ακριβώς επιδιώκουν και επιθυμούν όλοι όσοι τζιράρουν τα λεφτουδάκια τους σε αντίστοιχα συμβόλαια. Το ίδιο όλοι κάναμε όταν πριν από πολλά χρόνια αγοράζαμε μετοχές ελπίζοντας ότι με δέκα χιλιάδικα θα κερδίσουμε δέκα εκατομμύρια. Δραχμές.

Τέταρτο και τελευταίο λοιπόν. Αυτοί είναι οι κανόνες του συστήματος. Ετσι άπαντες αλληθωρίζουμε προς το εύκολο κέρδος. Γιατί δηλαδή

μας πειράζει αυτό; Ετσι κερδοσκοπούν οι καφετζήδες, οι ταβερνιάρηδες, οι χασάπηδες, όλοι. Μικροί, μεσαίοι και μεγάλοι.

Θα μου πείτε ότι ο συγκεκριμένος πολιτικός που ευαγγελίζεται λαϊκή ευαισθησία και σοσιαλιστική προοπτική θα έπρεπε να προφυλάξει τον εαυτό του και επομένως θα έπρεπε να καταθέσει τα λεφτά του προς όφελος κάποιου φιλανθρωπικού ιδρύματος η υπέρ του κομματικού του ταμείου. Μπορεί να συμφωνώ. Όμως εσύ που τον γαμοσταβρίζεις θα έκανες τέτοιο πράγμα αν βρισκόσουν στην θέση του; Ελα τώρα. Μεταξύ κατεργαριών ειλικρίνεια.

Και για να τελειώνω. Δύο πράγματα να ξεκαθαρίσω. Οι ουδέποτε έχω ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ. Και ότι το βασικό, το εφιαλτικό πρόβλημα με το πόθεν έσχες των πολιτικών μας ταγών δεν έχει τόσο να

κάνει με τα περιουσιακά στοιχεία εκάστου εξ αυτών. Έχει να κάνει με την διαδρομή του χρήματος. Με απλά λόγια με πόσα αγαπητέ μου πολυτελικά μπήκες για πρώτη φορά στην Βουλή και πόσα έχεις αυτή την στιγμή; Που τα βρήκες και τίμη τροπώ τα πολλαπλασιάσεις; Για έλα εδώ.

Γίνεται αυτό; Τρελοί είναι να βάλουν στο λαϊμό τους θηλιά και να κρεμαστούν στην πλατεία Συντάγματος από το λαό; Ετσι η Βουλή μοιάζει με μαγαζί. Κι έτσι αυτό το ιδιότυπο μαγαζί τυγχάνει προστασίας μοναδικής. Γι αυτό ο κοσμάκης τους μισεί. Γι αυτό ανεβαίνει η Χρυσή Αυγή. Και γι αυτό το καζάν βράζει. Ανά πάσα στιγμή έτοιμο να εκραγεί. Το κω ξαναπεί. Δεν μας αρέσει το σύστημα; Ε τότε να το γκρεμίσουμε. Πού τέτοια αλλαγή. Επομένως ένα σου λέω. Τσουκαλάς είσαι κι εσύ. Γι αυτό συνιστώ τουμπεκί φιλοκομμένο!

ΠΡΩΤΟ **ΘΕΜΑ**
www.protothema.gr